

58- CHUYỆN VỢ CHỒNG TRƯỞNG GIẢ XÂY CẤT CHÙA THÁP ĐƯỢC SINH Ở CÔI TRỜI

Ở nước Xá-vệ có một trưởng giả tạo lập chùa tháp và nhà Tăng. Khi trưởng giả bị bệnh mạng chung, được sinh lên cõi trời thứ Ba mươi ba. Người vợ nhớ chồng ưu sầu khổ não. Vì thương nhớ chồng cho nên bà sửa sang chùa tháp và nhà Tăng như lúc chồng còn sống.

Người chồng ở trên trời tự mình xem xét và nói: “Ta nhờ nhân duyên gì mà được sinh trên cõi trời này?” Ông biết nhờ công đức tạo chùa tháp, cho nên mới được sinh đến đây. Ông tự biết như vậy mà được sinh thân trời, cho nên tâm thường sinh hoan hỷ, thường nghĩ đến chùa tháp. Nhờ Thiên nhân quán thấy những chùa tháp mình đã tạo, nay ai đang coi ngó? Ông liền thấy vợ mình ngày đêm nhớ chồng, ưu sầu, khổ não, vì chồng của mình, cho nên mới sửa sang chùa tháp. Người chồng liền nghĩ: “Vợ ta vì ta mà có được công đức lớn, nay ta thường đến chỗ ấy để thăm viếng an ủi.” Ông liền biến mất ở cõi trời, đi đến bên vợ, nói:

–Nàng ưu sầu thống thiết là vì nhớ ta chăng?

Vợ hỏi:

–Ông là ai mà đến khuyên can tôi vậy?

Đáp:

–Ta là chồng nàng, nhờ nhân duyên tạo dựng chùa tháp, tăng phường mà được sinh lên cõi trời thứ Ba mươi ba. Thấy nàng siêng năng sửa sang chùa tháp, cho nên ta đến bên nàng.

Vợ nói:

–Hãy đến trước cùng tôi giao hội.

Chồng nói:

–Thân người hôi thối không thể đến gần. Nếu muốn làm vợ ta, hãy nên siêng năng cúng dường Đức Phật và Tỳ-kheo Tăng, sau khi mạng chung sẽ sinh lên Thiên cung của ta, ta sẽ lấy nàng làm vợ.

Người vợ làm theo lời chồng, cúng dường Phật, Tăng, tạo các công đức, phát nguyện sinh lên cõi trời. Do đó sau khi mạng chung liền sinh lên cõi trời ấy, vợ chồng gặp nhau, đồng đến bên Đức Phật. Đức Phật thuyết pháp, sau khi nghe xong họ chứng được quả Tu-đà-hoàn.

Các Tỳ-kheo thấy chuyện lạ liền hỏi Đức Phật:

–Hai vợ chồng họ tạo nghiệp duyên gì mà được sinh lên cõi trời?

Đức Phật dạy:

–Ngày xưa ở cõi người, họ xây cất chùa tháp, nhà Tăng, cúng dường Phật và Tăng, do công đức đó cho nên nay được sinh cõi trời.